

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 180 (XXIV) — Nr. 256

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 18 aprilie 2012

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 223 din 13 martie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 259 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății	2-4	294. — Hotărâre pentru modificarea pct. V din anexa la Hotărârea Guvernului nr. 414/2011 privind aprobarea cifrelor de școlarizare pentru învățământul preuniversitar și superior de stat în anul școlar/universitar 2011—2012	13
Decizia nr. 224 din 13 martie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 259 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății	5-7	296. — Hotărâre privind numirea unui consul general	14
ORDONAȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
11. — Ordonanță de urgență privind stabilirea unor măsuri pentru eliberarea benzilor de frecvențe radio 830—862 MHz, 1747,5—1785 MHz, 1842,5—1880 MHz și 2500—2690 MHz	8-9	300. — Hotărâre privind aprobarea ajutorului de stat care se acordă producătorilor de cartofi afectați de organismele de carantină dăunătoare culturii cartofului	14
12. — Ordonanță de urgență pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 119/2010 privind regimul de control al operațiunilor cu produse cu dublă utilizare	10-11	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
283. — Hotărâre pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 975/2011 privind aprobarea ajutoarelor de stat care se acordă producătorilor agricoli pentru perioada 2011—2012 și a sumei totale alocate acestor ajutoare de stat	12	1.705/2011/45/29. — Ordin al ministrului sănătății, al președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor și al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor privind controlul pe piață al mențiunilor nutriționale și de sănătate înscrise pe produsele alimentare.....	15
		65. — Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale pentru modificarea Ordinului ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 762/2007 privind instituirea procedurii de administrare specială la Societatea Națională „Îmbunătățiri Funciare” — S.A. București	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 223

din 13 martie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 259 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Benke Károly	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea, în ședința publică din 6 martie 2012, a reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, excepție ridicată de Kiss Andrei în Dosarul nr. 204/33/2011 al Curții de Apel Cluj — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 641D/2011.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 6 martie 2012 și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având în vedere cererea de întrerupere a deliberărilor pentru o mai bună studiere a problemelor ce formează obiectul cauzei, în temeiul dispozițiilor art. 57 și ale art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, a dispus amânarea pronunțării pentru data de 13 martie 2012.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 5 mai 2011, pronunțată în Dosarul nr. 204/33/2011, **Curtea de Apel Cluj — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății**, excepție ridicată de Kiss Andrei într-o cauză având ca obiect soluționarea unei acțiuni formulate, în temeiul art. 9 din Legea nr. 554/2004, împotriva Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 107/2010.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prin stabilirea unei cote de contribuții de asigurări de sănătate în valoare de 5,5% asupra întregului quantum al pensiei se încalcă dreptul constituțional la pensie, drept preconstituit de către cetățean în perioada activă a vieții sale.

Totodată, solicită revenirea la forma Legii nr. 95/2006 de dinainte de modificările aduse prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107/2010, potrivit căreia contribuția de asigurări sociale nu se datora asupra unei sume aprioric determinată, respectiv 1.000 lei.

Curtea de Apel Cluj — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se susține că textul legal criticat reprezintă o măsură de justiție socială, instituindu-se pentru o anumită categorie de pensionari obligația de a contribui la plata asigurării sociale de sănătate, fără însă ca prin deducerea acestei contribuții să poată rezulta o pensie netă mai mică de 740 lei. Acest prag minim este o măsură de protecție socială a pensionarilor care au venituri reduse și denotă, totodată, grija legiuitorului de a nu afecta nivelul de trai decent.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată. În acest sens, invocă jurisprudența Curții Constituționale referitoare la faptul că la baza sistemului public de asigurări sociale stă principiul solidarității, că cetățenii au obligația de a contribui la acest sistem și că principiul constituțional al așezării juste a sarcinilor fiscale impune ca această contribuție să fie diferențiată în funcție de nivelul veniturilor.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulat, îl constituie dispozițiile art. I pct. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 830 din 10 decembrie 2010. În realitate, având în vedere dispozițiile art. 62 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, Curtea reține că obiect al excepției de neconstituționalitate îl reprezintă dispozițiile art. 259 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 372 din 28 aprilie 2006, astfel cum au fost modificate prin Ordonanța de

urgență a Guvernului nr. 107/2010. Acestea au următorul cuprins: „(2) *Contribuția datorată de pensionarii ale căror venituri din pensii depășesc 740 de lei este de 5,5% aplicată asupra acestor venituri și se virează odată cu plata drepturilor bănești asupra cărora se calculează de către cei care efectuează plata acestor drepturi. Prin aplicarea acestei cote nu poate rezulta o pensie netă mai mică de 740 de lei*”.

Dispozițiile constituționale invocate expres în susținerea excepției sunt cele ale art. 47 privind nivelul de trai. Pe lângă acest text constituțional, Curtea reține că din motivarea autorului excepției transpare ideea unei așezări in juste a sarcinilor fiscale, și anume sub aspectul materiei asupra căreia poartă contribuția de asigurări de sănătate, ceea ce înseamnă că acesta invocă indirect și încălcarea art. 56 alin. (2) din Constituție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că sistemul public de asigurări sociale de sănătate își poate realiza obiectivul principal, respectiv cel de a asigura un minimum de asistență medicală pentru populație, inclusiv pentru acele categorii de persoane care se află în imposibilitatea de a contribui la constituirea fondurilor de asigurări de sănătate, numai prin plata contribuției de către asigurați (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 934 din 14 decembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 23 ianuarie 2007). De aceea, principiul solidarității ce se aplică sistemului asigurărilor sociale de sănătate impune și justifică obligația plății contribuției pentru asigurări sociale de sănătate și pentru veniturile obținute din pensii.

Art. 56 din Constituție prevede obligația cetățenilor de a contribui prin impozite și prin taxe la cheltuielile publice. În cazul sistemului public de sănătate, aceste cheltuieli publice vizează însăși îndeplinirea obligației constituționale a statului de a asigura ocrotirea sănătății și protecția socială a cetățenilor (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 335 din 10 martie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 355 din 23 mai 2011).

Prin Decizia nr. 258 din 16 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 338 din 21 mai 2010, Curtea a constatat că principiul așezării juste a sarcinilor fiscale impune ca plata contribuțiilor să se facă în același mod de către toți contribuabilii, prin excluderea oricărui privilegiu sau oricărei discriminări, astfel încât la venituri egale contribuția să fie aceeași. Principiul menționat presupune însă ca așezarea sarcinilor fiscale să țină cont de capacitatea contributivă a contribuabililor, respectiv în așezarea obligațiilor fiscale să se țină seama de necesitatea protejării păturilor sociale celor mai dezavantajate, luând în considerare elementele ce caracterizează situația individuală și sarcinile sociale ale contribuabililor în cauză.

Curtea, prin Decizia nr. 35 din 24 ianuarie 2012*), nepublicată încă la data pronunțării prezentei decizii, a stabilit că toate acestea demonstrează faptul că pentru a dobândi calitatea de asigurat persoana în cauză trebuie să contribuie la Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate, iar această contribuție se materializează prin aplicarea unor cote asupra veniturilor pe care aceasta le realizează. Numai legiuitorul este în drept să stabilească categoriile de venituri pentru care urmează a se plăti contribuții la bugetul asigurărilor de sănătate, iar pensia reprezintă un astfel de venit. Faptul că legiuitorul are posibilitatea de a excepta pensia de la plata unor astfel de contribuții sau de a stabili deducerea din cuantumul pensiei a unei sume lunare asupra căreia nu se calculează contribuția de asigurări de sănătate reprezintă chestiuni care țin în mod

exclusiv de opțiunea sa, opțiune care nu poate fi censurată din perspectiva garanțiilor dreptului constituțional la pensie. Ceea ce Constituția impune este ca prin astfel de măsuri să nu se aducă atingere nivelului de trai decent al pensionarilor. În acest sens, legiuitorul a prevăzut atât calitatea de asigurat pensionarilor care au o pensie sub 740 lei, fără plata contribuției corespunzătoare, cât și scutirea parțială de la plata contribuției, în sensul că prin aplicarea cotei corespunzătoare pensia netă nu poate fi mai mică de 740 lei.

Distinct de cele arătate în deciziile de mai sus, ale căror considerente de principiu își mențin valabilitatea, Curtea reține că în cauza de față, raportat la veniturile din pensie, autorul excepției aduce un element de noutate față de criticile de neconstituționalitate pe care Curtea le-a soluționat în precedent. Critica vizează, de principiu, faptul că, după intrarea în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 107/2010, autoritățile publice competente au interpretat textul criticat în sensul că această contribuție de asigurări de sănătate se datorează asupra întregului venit realizat din pensie, și nu doar asupra diferenței rezultate din scăderea sumei de 740 lei din cuantumul pensiei, ceea ce apare ca fiind inechitabil prin prisma sarcinii fiscale pe care beneficiarii pensiilor de peste 740 lei trebuie să o suporte.

Curtea reține că dispozițiile art. 259 alin. (2) din lege stabilesc că pensionarii ale căror venituri din pensii depășesc 740 de lei datorează o contribuție de 5,5% aplicată asupra acestor venituri, dând de înțeles că aplicarea cotei de 5,5% se face numai pentru veniturile din pensii care depășesc 740 lei; teza a doua a textului criticat, prevăzând că „prin aplicarea acestei cote nu poate rezulta o pensie netă mai mică de 740 de lei”, creează o anumită ambiguitate la nivelul întregului alineat, aspect care a și determinat instituțiile statului care aplică prevederile legii să calculeze cota de 5,5% asupra întregului cuantum al pensiei.

În jurisprudența Curții Constituționale s-a stabilit că fiscalitatea trebuie să fie nu numai legală, ci și proporțională, rezonabilă, echitabilă și să nu diferențieze impozitele pe criteriul grupelor sau categoriilor de cetățeni (Decizia nr. 176 din 6 mai 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 400 din 9 iunie 2003, sau Decizia nr. 3 din 6 ianuarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 145 din 8 iunie 1994). Așadar, legiuitorul trebuie să manifeste o grijă deosebită atunci când determină categoria de venit asupra căreia poartă sarcina fiscală, suma concretă asupra căreia se datorează și modul concret de calcul al sarcinii fiscale. Or, în cauza de față, Curtea constată că, deși legiuitorul a determinat categoria de venituri asupra căreia poartă sarcina fiscală — contribuția de asigurări de sănătate —, și anume veniturile din pensie, autoritățile publice competente interpretează textul în sensul că sarcina fiscală este stabilită asupra cuantumului întregii pensii și că prin modalitatea concretă de calcul al acestei sarcini fiscale sunt scutite total de la plata contribuției menționate numai pensiile de un anumit nivel, respectiv cele de până la 740 lei, ceea ce, prin urmare, influențează atât cuantumul *in concreto* al sarcinii fiscale care poartă asupra veniturilor din pensie superioare acestei valori, cât și, pe cale de consecință, nivelul de protecție de care beneficiază dreptul constituțional la pensie.

În acest fel se ajunge la situația ca sarcina fiscală să nu fie nici rezonabilă și nici echitabilă în privința pensiilor al căror cuantum atrage plata totală sau parțială a contribuției de asigurări sociale de 5,5% din cuantumul pensiei în raport cu pensiile mai mici de 740 lei, care sunt scutite total de la plata contribuției menționate. Or, având în vedere că aceste contribuții

*) Decizia nr. 35 din 24 ianuarie 2012 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 121 din 17 februarie 2012.

se datorează asupra veniturilor din pensie, **drept garantat la nivel constituțional și care beneficiază de o protecție în consecință** (a se vedea deciziile nr. 872 și 874 din 25 iunie 2010, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010), regimul de protecție stabilit de legiuitor pentru pensiile de un anumit quantum trebuie să se aplice asupra tuturor pensiilor, indiferent de quantumul lor concret. Desigur, ține de opțiunea legiuitorului să instituie în privința pensiilor o scutire de la plata acestei cote, dar, dacă a decis un atare lucru, scutirea trebuie să se aplice, sub forma deducerii, în mod complet în privința tuturor pensiilor indiferent de quantumul lor, tocmai pentru ca sarcina fiscală să fie așezată în mod echitabil în privința acestei categorii de venituri.

De altfel, Curtea reține că veniturile realizate din pensii sunt supuse impozitului pe venit [a se vedea în acest sens, art. 41 lit. e) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 927 din 23 decembrie 2003], însă acest impozit nu vizează întregul quantum al pensiei, întrucât art. 69 din Codul fiscal stabilește venitul impozabil lunar din pensii ca suma rezultată prin deducerea din venitul din pensie a unei sume neimpozabile lunare de 1.000 lei și a contribuțiilor obligatorii calculate, reținute și suportate de persoana fizică.

De aceea este de dorit ca asupra veniturilor din pensie sistemul de calcul al impozitului pe venit și al contribuției de asigurări sociale să fie similare și să țină cont de protecția constituțională de care acestea beneficiază, pentru că, în caz contrar, s-ar ajunge la consecințe inechitabile, întrucât persoana, deși beneficiază de o deducere din venitul realizat din pensie, indiferent de quantumul acestuia, deci beneficiază, din evidente rațiuni sociale, de o scutire totală de la plata impozitului pe venit asupra sumelor care fac obiectul deducerii, nu se bucură de un tratament juridic similar și în privința contribuției de asigurări sociale.

Întrucât există o modalitate de interpretare a textului conformă Constituției, ce rezultă, de principiu, din dispozițiile art. 213 alin. (2) lit. h) din Legea nr. 95/2006, text-cadru care, scutind de la plata contribuției de asigurări de sănătate pensionarii cu pensii mai mici de 740 lei, **operează practic o deducere în privința acestei sume**, Curtea urmează să constate că textul legal criticat este constituțional numai în măsura în care, în privința veniturilor realizate din pensii, există

o unitate între modul de calcul al contribuției de asigurări de sănătate și al impozitului pe venit. Având în vedere faptul că neconstituționalitatea este atât o sancțiune ultimă aplicată de instanța constituțională cu repercusiuni asupra existenței normative a legii, cât și parte integrantă a ordinii juridice normative (Decizia nr. 847 din 8 iulie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, nr. 605 din 14 august 2008), Curtea va constata constituționalitatea art. 259 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății în interpretarea sa conformă prevederilor Constituției, respectiv în măsura în care se interpretează în sensul că procentul de 5,5 se aplică numai asupra veniturilor din pensii care depășesc 740 de lei.

Prin urmare, categoria de venituri asupra căreia poartă sarcina fiscală — contribuția de asigurări de sănătate — sunt veniturile din pensie; sarcina fiscală este stabilită asupra diferenței dintre quantumul pensiei și suma deductibilă de 740 lei, iar prin modalitatea concretă de calcul al acestei sarcini fiscale se ajunge, în privința tuturor pensiilor, indiferent de quantumul lor concret, la plata către bugetul asigurărilor sociale de stat a cotei de 5,5% aplicată asupra diferenței menționate și la scutirea totală de la plata contribuției a sumei deductibile de 740 lei.

Curtea constată că, întrucât deciziile sale produc efecte numai pentru viitor, potrivit art. 147 alin. (4) din Constituție, cele stabilite prin prezenta decizie urmează a se aplica de către Casa Națională de Pensii Publice, prin casele județene de pensii și casele sectoriale de pensii, de la data publicării deciziei Curții Constituționale în Monitorul Oficial al României, Partea I; totodată, instanțele judecătorești vor aplica prezenta decizie numai în cauzele pendinte la momentul publicării acesteia, cauze în care respectivele dispoziții sunt aplicabile, precum și în cauzele în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate până la data sus-menționată, în această ultimă ipoteză decizia pronunțată de Curtea Constituțională constituind temei al revizuirii potrivit art. 322 pct. 10 din Codul de procedură civilă.

În fine, Curtea reține că puterea de lucru judecat ce însoțește actele jurisdicționale, deci și deciziile Curții Constituționale, se atașează nu numai dispozitivului, ci și considerentelor pe care se sprijină acesta. Astfel, atât considerentele, cât și dispozitivul deciziilor Curții Constituționale sunt general obligatorii, potrivit dispozițiilor art. 147 alin. (4) din Constituție, și se impun cu aceeași forță tuturor subiectelor de drept.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Constată că dispozițiile art. 259 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, care au format obiectul excepției de neconstituționalitate ridicate de Kiss Andrei în Dosarul nr. 204/33/2011 al Curții de Apel Cluj — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal, sunt constituționale în măsura în care se interpretează în sensul că procentul de 5,5 se aplică numai asupra veniturilor din pensii care depășesc 740 de lei.

Prezenta decizie se comunică celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 martie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Benke Károly

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 224

din 13 martie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 259 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 259 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, excepție ridicată de lordache Carp, Petrică Carp și Ioan Frohlich în dosarele nr. 10.043/62/2011, nr. 10.045/62/2011 și nr. 10.046/62/2011 ale Tribunalului Brașov — Secția civilă și care constituie obiectul dosarelor Curții Constituționale nr. 1.363D/2011— nr. 1.365D/2011.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 16 februarie 2012 și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când, având nevoie de timp pentru a delibera, Curtea a amânat pronunțarea la data de 13 martie 2012.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 10 noiembrie 2010, pronunțate în dosarele nr. 10.043/62/2011, nr. 10.045/62/2011 și nr. 10.046/62/2011, **Tribunalul Brașov — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 259 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății.**

Excepția a fost ridicată de lordache Carp, Petrică Carp și Ioan Frohlich cu prilejul soluționării unor acțiuni având ca obiect contribuția la asigurările sociale de sănătate.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că prevederile de lege criticate, care instituie obligația plății unei contribuții la sistemul asigurărilor sociale de sănătate în procent de 5,5% aplicat asupra veniturilor din pensii, exceptând persoanele ale căror pensii nete sunt mai mici de 740 lei, creează discriminări între diferite categorii de pensionari, în funcție de cuantumul pensiei obținute. De asemenea, consideră că, prin impunerea obligației de contribuție la sistemul de asigurări sociale de sănătate, este afectată pensia, asupra căreia titularii au un drept de proprietate.

Tribunalul Brașov — Secția civilă consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile de lege criticate sunt constituționale. În acest sens, arată că obligația de contribuție la fondul asigurărilor sociale de sănătate izvorăște din principiul solidarității pe care se întemeiază sistemul public de asigurări sociale, ca o manifestare a statului social. De asemenea, consideră că nu este încălcat dreptul la pensie, întrucât art. 259 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 nu prevede diminuarea cuantumului pensiei contributive care este un drept câștigat, ci a unei obligativități de a contribui la constituirea fondurilor de asigurări de sănătate. În sfârșit, arată că nu este înfrânt nici dreptul de proprietate privată, deoarece, așa cum a statuat și Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa, Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu garantează un anumit cuantum al dreptului patrimonial, ci doar plata acestuia ca drept câștigat.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 259 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 372 din 28 aprilie 2006, astfel cum au fost modificate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 830 din 10 decembrie 2010.

Textul de lege criticat are următorul conținut:

— Art. 259 alin. (2): „*Contribuția datorată de pensionarii ale căror venituri din pensii depășesc 740 de lei este de 5,5% aplicată asupra acestor venituri și se virează odată cu plata*

drepturilor bănești asupra cărora se calculează de către cei care efectuează plata acestor drepturi. Prin aplicarea acestei cote nu poate rezulta o pensie netă mai mică de 740 de lei.”

Autorii excepției consideră că textele de lege criticate contravin următoarelor texte din Constituție: art. 16 privind egalitatea în drepturi a cetățenilor și art. 44 alin. (2) privind dreptul de proprietate privată. De asemenea, invocă art. 14 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului referitor la interzicerea discriminării, precum și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și a Curții Europene de Justiție în materia interzicerii discriminării.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 259 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 au mai fost supuse controlului de constituționalitate. Astfel, prin Decizia nr. 428 din 26 martie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 274 din 28 aprilie 2009, Decizia nr. 775 din 12 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 459 din 2 iulie 2009, și Decizia nr. 343 din 10 martie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 387 din 2 iunie 2011, Curtea a respins criticile de neconstituționalitate formulate în raport cu dispoziții constituționale și motivări diferite de cele invocate în prezenta cauză.

Prin Decizia nr. 28 din 19 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 140 din 1 martie 2012, Curtea a analizat însă criticile de neconstituționalitate aduse art. 259 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 în raport cu prevederile art. 16 și art. 44 din Constituție și a respins ca inadmisibile aceste critici, reținând că „Faptul că unele case județene de pensii aplică această cotă de 5,5%, asupra întregii pensii, iar altele asupra diferenței ce depășește suma de 740 de lei nu țin de constituționalitatea textului de lege criticat, ci de modul de interpretare și aplicare a acestuia”.

Prin urmare, fără a se pronunța cu privire la constituționalitatea textului de lege în sine ori a interpretării sale în sens constituțional, Curtea a constatat doar că aspectele criticate de autorul acelei excepții de neconstituționalitate proveneau din faptul că autoritățile aplicaseră legea neunitar, iar această problemă putea face obiectul unui recurs în interesul legii, potrivit art. 329 și următoarele din Codul de procedură civilă și ale art. 126 alin. (1) din Constituție, iar nu al unei excepții de neconstituționalitate.

Dacă prin Decizia nr. 28 din 19 ianuarie 2012, Curtea doar semnala necesitatea unei interpretări unitare a dispozițiilor art. 259 alin. (2) din Legea nr. 95/2006, în cauza de față constată că este pusă în discuție însăși constituționalitatea uneia dintre interpretările pe care acest text de lege a primit-o în practică.

Prin urmare, analizând constituționalitatea dispozițiilor de lege criticate în raport cu prevederile art. 44 din Constituție, Curtea reține că una dintre resursele principale care permit sistemului public de asigurări sociale de sănătate să își poată realiza obiectivul principal, respectiv cel de a asigura un minimum de asistență medicală pentru populație, inclusiv pentru acele categorii de persoane care se află în imposibilitatea de a contribui la constituirea fondurilor de asigurări de sănătate, este contribuția celor asigurați la acest sistem. De aceea, principiul solidarității ce se aplică sistemului asigurărilor sociale de

sănătate impune și justifică obligația plății contribuției pentru asigurări sociale de sănătate și pentru veniturile obținute din pensii. În sensul celor arătate sunt și cele reținute de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 934 din 14 decembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 23 ianuarie 2007.

De asemenea, prin Decizia nr. 335 din 10 martie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 355 din 23 mai 2011, Curtea a reținut că art. 56 din Constituție prevede obligația cetățenilor de a contribui prin impozite și prin taxe la cheltuielile publice. În cazul sistemului public de sănătate, aceste cheltuieli publice vizează însăși îndeplinirea obligației constituționale a statului de a asigura ocrotirea sănătății și protecția socială a cetățenilor.

Constatând că pensia contributivă intră nu doar în sfera de protecție a dispozițiilor art. 47 alin. (2) din Constituție, ci și a dispozițiilor art. 44 din Constituție, precum și a celor ale art. 1 din Primul Protocol la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, așa cum de altfel arată și autorii excepției, Curtea reține însă, în acord cu cele statuate și prin Decizia nr. 1.382 din 20 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 47 din 20 ianuarie 2012, că „exercițiul prerogativelor dreptului de proprietate nu trebuie absolutizat făcând abstracție de prevederile art. 44 alin. (1) teza a doua din Constituție, potrivit cărora *«Conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite de lege»*, precum și de cele ale art. 136 alin. (5), care consacră caracterul inviolabil al proprietății private, în condițiile stabilite de legea organică. În virtutea acestor prevederi constituționale, legiuitorul este competent să stabilească cadrul juridic pentru exercitarea atributelor dreptului de proprietate, în așa fel încât să nu vină în contradicție cu interesele generale sau cu interesele particulare legitime ale altor subiecte de drept, instituind astfel limitări rezonabile în valorificarea acestuia, ca drept subiectiv garantat”.

De asemenea, Curtea constată că protecția dreptului de proprietate nu poate fi invocată pentru a refuza îndeplinirea obligației de ordin constituțional prevăzută de art. 56.

De altfel, în același sens este și jurisprudența Comisiei Europene a Drepturilor Omului, care, în Cauza *Wasa Liv Ömsesidigt, Försäkringsbolaget Valands Pensionsstiftelse și un grup de aproximativ 15000 de persoane contra Suediei*, a reținut, în esență, că dispozițiile art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la protecția proprietății, recunosc autorităților naționale competența de a decide perceperea de impozite, alte taxe sau contribuții, potrivit aprecierii necesităților politice, economice și sociale. Așa fiind, obligarea unui contribuabil la plata unui impozit sau a altei contribuții nu ar putea fi contrară dreptului la respectarea bunurilor sale, decât dacă cel interesat ar fi obligat la a suporta o sarcină insuportabilă.

Văzând toate aceste considerente, Curtea apreciază că obligația de a contribui la fondul asigurărilor sociale de sănătate cu o cotă-parte din veniturile provenind din pensii nu poate fi considerată ca reprezentând, în sine, o încălcare a prevederilor constituționale referitoare la dreptul la pensie ori la dreptul de proprietate.

Analizând, în continuare, criticile de neconstituționalitate raportate la dispozițiile constituționale și internaționale referitoare la egalitatea în drepturi și interzicerea discriminării, Curtea constată că prevederile de lege criticate instituie obligația persoanelor ale căror venituri din pensii depășesc 740 de lei de a contribui la fondul asigurărilor sociale de sănătate cu o cotă de 5,5% din aceste venituri. Această obligație nu incumbă persoanelor care au o pensie mai mică de 740 de lei.

În practică, aceste prevederi de lege au fost interpretate de către unele autorități în sensul că persoanele care, potrivit dispozițiilor art. 259 alin. (2) din Legea nr. 95/2006, sunt ținute să contribuie, datorează o contribuție egală cu o cotă de 5,5% calculată asupra cuantumului întregii pensii.

Or, Curtea constată că prevederile de lege criticate se referă, în mod expres, la „**contribuția datorată de pensionarii ale căror venituri din pensii depășesc 740 de lei**”, reglementare ce are semnificația deducerii acestei sume de la obligația de contribuție.

În plus, interpretarea de către autorități a acestor prevederi în sensul arătat are ca efect crearea unei situații discriminatorii între persoanele care au o pensie mai mică decât suma amintită și care nu sunt ținute de obligația de a contribui și cele care au o pensie al cărei cuantum depășește această sumă, obligația de contribuție a acestora nepurtând doar asupra sumei care depășește suma legal dedusă, ci asupra cuantumului întregii pensii. Astfel, în această interpretare, persoanele aflate în această din urmă situație nu ar beneficia de deducerea sumei de 740 de lei din cuantumului sumei asupra căreia se datorează contribuția.

Curtea apreciază că această interpretare este contrară principiului constituțional al egalității în drepturi. Astfel, dacă necesitatea instituirii unor scutiri de la plata obligației contribuției reprezintă o reală manifestare a caracterului de stat social

prevăzut de art. 1 alin. (5) din Constituție, aceasta nu poate constitui premisa obligării celor care realizează venituri mai mari și au calitatea de contribuabili de a suporta, în mod disproporționat, contribuția nu doar asupra veniturilor care depășesc suma dedusă de lege, ci și asupra acestei sume, creându-se astfel o discriminare între persoane pe criteriul averii.

Este adevărat că teza finală a dispozițiilor art. 259 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 stabilește că prin aplicarea cotei de contribuție asupra pensiei nu poate rezulta o pensie netă mai mică de 740 de lei, însă o asemenea dispoziție nu poate fi interpretată decât ca fiind o garanție a respectării obligației de a deduce această sumă de la obligația de plată a contribuției.

O interpretare contrară ar crea discriminări între pensionari și din perspectiva principiului contributivității, ca fundament al dreptului la pensie ocrotit de art. 47 alin. (2) din Constituție, prin aceea că ar obliga persoanele care au contribuit mai mult la fondul asigurărilor de pensii la plata, totodată, a unei contribuții la fondul asigurărilor sociale de sănătate, care, în practică, ar anula reflectarea acestui principiu în cuantumului pensiei obținute, prin diminuarea acestuia până la pragul de 740 de lei. Astfel, persoanele care au avut contribuții diferite la fondul asigurărilor de pensii ar putea ajunge la situația în care, prin aplicarea dispozițiilor de lege criticate, să obțină un cuantum al pensiei egal. Or, dacă principiul egalității în drepturi presupune, așa cum s-a arătat în mod constant în jurisprudența Curții Constituționale, aplicarea unui tratament juridic egal pentru persoane aflate în situații comparabile, din perspectiva textului de lege analizat, acest principiu impune ca obligația de contribuție la asigurările sociale de sănătate să fie astfel așezată încât să reflecte, în mod egal, principiul contributivității.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Constată că dispozițiile art. 259 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, care au format obiectul excepției de neconstituționalitate ridicate de Lordache Carp, Petrică Carp și Ioan Frohlich în dosarele nr. 10.043/62/2011, nr. 10.045/62/2011 și nr. 10.046/2011 ale Tribunalului Brașov — Secția civilă, sunt constituționale în măsura în care se interpretează în sensul că procentul de 5,5 se aplică numai asupra veniturilor din pensii care depășesc 740 de lei.

Prezenta decizie se comunică celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 martie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

ORDONANȚE ȘI HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

privind stabilirea unor măsuri pentru eliberarea benzilor de frecvențe radio 830—862 MHz, 1747,5—1785 MHz, 1842,5—1880 MHz și 2500—2690 MHz

Având în vedere necesitatea de a utiliza spectrul radio în condiții care să asigure într-un termen determinat servicii de comunicații electronice de bandă largă prin intermediul undelor radio, de a stimula în acest fel concurența, de a oferi consumatorilor mai multe posibilități de alegere și de a extinde accesul la aceste servicii în zonele rurale și în alte zone în care instalarea rețelelor de comunicații electronice ce nu utilizează resursa limitată de spectru radio este dificilă sau neviabilă din punct de vedere economic, ținând cont că banda de frecvențe radio 790—862 MHz (800 MHz) este optimă pentru acoperirea cu servicii de comunicații electronice de bandă largă a unor zone întinse, propagarea în această bandă de frecvențe radio fiind similară cu benzile de frecvențe radio 890—915 MHz/935—960 MHz,

întrucât banda de frecvențe radio 2500—2690 MHz face parte, alături de banda de frecvențe radio 800 MHz, din cadrul benzilor de frecvențe radio desemnate de Comisia Europeană pentru introducerea serviciilor de comunicații electronice de bandă largă,

deoarece benzile de frecvențe radio 830—862 MHz, 1747,5—1785 MHz, 1842,5—1880 MHz și 2500—2690 MHz, conform Tabelului național de atribuire a benzilor de frecvențe radio, au sau au avut statut de utilizare guvernamentală/negubernamentală, toate fiind încă folosite de echipamente aparținând Ministerului Apărării Naționale,

luând în considerare timpul limitat avut la dispoziție pentru eliberarea benzilor de frecvențe radio 830—862 MHz, 1747,5—1785 MHz, 1842,5—1880 MHz și 2500—2690 MHz și etapele obligatorii de parcurs pentru achiziționarea și înlocuirea echipamentelor utilizate pentru funcționarea în condiții optime a echipamentelor radioelectrice militare destinate realizării de servicii de radionavigație aeronautică, radiocomunicații pentru comanda-controlul forțelor și de supraveghere a spațiului aerian al României,

ținând cont de faptul că lipsa fondurilor necesare și întârzierea demarării procedurilor necesare pentru achiziționarea echipamentelor radioelectrice au impact negativ asupra asigurării operative a supravegherii spațiului aerian național, reacției eficiente în caz de atac aerian și efectuării neîntrerupte a serviciului de poliție aeriană,

având în vedere că scoaterea din funcțiune și reducerea parametrilor tehnici pentru mijloacele în funcțiune sau neînlocuirea oportună a acestor echipamente determină limitări grave în îndeplinirea angajamentelor ce revin României în calitate de țară membră a NATO, prin furnizarea cu întârziere sau parțială a informațiilor privind situația spațiului aerian pentru zona de responsabilitate stabilită la nivelul Alianței Nord-Atlantice,

în considerarea faptului că trebuie asigurat timpul necesar pentru organizarea, ulterior eliberării benzilor de frecvențe 830—862 MHz, 1747,5—1785 MHz, 1842,5—1880 MHz și 2500—2690 MHz, a procedurilor de selecție pentru acordarea, în condițiile legii, a drepturilor de utilizare a frecvențelor radio în benzile 790—862 MHz, 1747,5—1785 MHz, 1842,5—1880 MHz, respectiv 2500—2690 MHz,

având în vedere obligația României, în calitate de stat membru al Uniunii Europene, de a trata utilizarea spectrului radio în concordanță cu politicile elaborate la nivelul Uniunii, în scopul consolidării pieței unice a serviciilor de comunicații electronice prin intermediul undelor radio, creându-se astfel noi oportunități pentru inovare, respectându-se în același timp valoarea socială, culturală și economică a spectrului radio, fiind relevantă pentru îndeplinirea obiectivelor și punerea la dispoziție în timp util a spectrului,

ținând cont că reglementarea resurselor limitate de spectru radio are și un caracter transfrontalier, acest lucru derivând ca urmare a caracteristicilor de propagare a frecvențelor radio, precum și a naturii pieței unice de comunicații electronice, piață ce este dependentă de servicii de comunicații electronice prin intermediul undelor radio, fiind necesare și măsuri adecvate pentru evitarea interferențelor prejudiciabile între diferite state, îndeosebi în cazul zonelor cu state vecine nemembre ale Uniunii Europene, fiind relevantă așadar și poziționarea geografică ce trebuie gestionată de către România,

ținând seama de faptul că neadoptarea de măsuri imediate, prin ordonanță de urgență, ar conduce la dificultăți în ceea ce privește procesul de eliberare și autorizare a benzilor de frecvențe radio 830—862 MHz, 1747,5—1785 MHz, 1842,5—1880 MHz și 2500—2690 MHz și, implicit, în ceea ce privește disponibilizarea drepturilor de utilizare a frecvențelor radio în condiții care să asigure furnizarea de servicii de comunicații electronice de bandă largă,

având în vedere faptul că timpul aflat la dispoziție nu mai permite parcurgerea etapelor obișnuite de elaborare a unui act normativ, conform procedurilor specifice procesului legislativ,

luând în considerare faptul că aceste elemente vizează interesul public și constituie situații de urgență și extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. 1. — Prezenta ordonanță de urgență are ca obiect stabilirea unor măsuri pentru eliberarea de către Ministerul Apărării Naționale, denumit în continuare *MApN*, a benzilor de frecvențe radio 830—862 MHz, 1747,5—1785 MHz, 1842,5—1880 MHz și 2500—2690 MHz.

Art. 2. — Benzile de frecvențe radio prevăzute la art. 1 trec din gestionarea *MApN* în gestionarea Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, denumită în continuare *ANCOM*, în vederea acordării dreptului de utilizare a

acestora pentru furnizarea de servicii de comunicații electronice mobile de bandă largă.

Art. 3. — (1) Costurile estimative ocazionate de schimbarea destinației și reorganizarea utilizării benzilor de frecvențe radio se suportă astfel:

a) parțial, într-un quantum egal cu valoarea în lei a 30 de milioane euro, din bugetul ANCOM, sumă ce va fi achitată în termen de 15 zile de la data aprobării cheltuielii prin bugetul de venituri și cheltuieli, conform legii;

b) diferența dintre valoarea totală a costurilor estimate pentru schimbarea destinației și reorganizarea utilizării benzilor prevăzute la art. 1 și suma prevăzută la lit. a) se suportă din quantumul taxei de licență achitate de fiecare dintre câștigătorii procedurilor de selecție organizate pentru acordarea drepturilor de utilizare a frecvențelor radio în benzile de frecvențe radio eliberate de MApN.

(2) Acoperirea costurilor prevăzute la alin. (1) se realizează în următoarea ordine:

a) costurile ocazionate de eliberarea benzii 1747,5—1785 MHz și 1842,5—1880 MHz;

b) costurile ocazionate de eliberarea benzii 830—862 MHz;

c) costurile ocazionate de eliberarea benzii 2500—2690 MHz.

(3) Sumele prevăzute la alin. (1) constituie venit al activității finanțate integral din venituri proprii înființate pe lângă MApN, potrivit prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 468/2005 privind aprobarea înființării pe lângă Ministerul Apărării Naționale a unei activități finanțate integral din venituri proprii, și se utilizează exclusiv pentru acoperirea costurilor ocazionate de achiziționarea echipamentelor și serviciilor de comunicații electronice impuse de schimbarea destinației și reorganizarea utilizării benzilor de frecvențe radio prevăzute la art. 1.

(4) Prin derogare de la prevederile art. 28 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011 privind comunicațiile electronice, taxa de licență datorată de fiecare dintre câștigătorii procedurilor de selecție organizate pentru acordarea drepturilor de utilizare a frecvențelor radio în benzile de frecvențe radio eliberate de MApN conform art. 1 se încasează în contul 50.32.01 „Disponibil din taxe de licență colectate pentru MApN și bugetul de stat” deschis la Trezoreria Statului pe numele ANCOM.

(5) Din suma încasată potrivit alin. (4) ANCOM va vira către activitatea prevăzută la alin. (3) sumele calculate potrivit alin. (1) lit. b).

(6) Orice diferență pozitivă între sumele efectiv încasate cu titlu de taxă de licență conform alin. (4) și sumele calculate potrivit alin. (1) lit. b) se virează la bugetul de stat.

(7) ANCOM va vira sumele prevăzute la alin. (5) și (6) în termen de 10 zile de la data încasării lor potrivit alin. (4).

(8) Fundamentarea costurilor prevăzute la alin. (1) se face de către MApN și se transmite ANCOM în vederea executării obligațiilor sale prevăzute la alin. (1) lit. a) și alin. (5).

Art. 4. — (1) MApN eliberează benzile de frecvențe radio prevăzute la art. 1 în următoarele condiții:

a) banda de frecvențe radio 830—862 MHz, în termen de cel mult 6 luni de la data achitării, în condițiile legii, a sumelor necesare pentru acoperirea costurilor ocazionate de eliberarea benzii, dar nu mai târziu de 31 decembrie 2013;

b) banda de frecvențe radio 2500—2690 MHz, în termen de cel mult 6 luni de la data achitării, în condițiile legii, a sumelor necesare pentru acoperirea costurilor ocazionate de eliberarea benzii, dar nu mai târziu de 31 decembrie 2013;

c) benzile de frecvențe radio 1747,5—1785 MHz, 1842,5—1880 MHz, în termen de cel mult 6 luni de la data achitării, în condițiile legii, a sumelor necesare pentru acoperirea costurilor ocazionate de eliberarea benzii, dar nu mai târziu de 31 decembrie 2013.

(2) Obligația de plată a ANCOM, prevăzută la art. 3 alin. (1) lit. a), precum și obligațiile de plată ale câștigătorilor procedurilor de selecție organizate pentru acordarea drepturilor de utilizare a frecvențelor radio în benzile de frecvențe radio eliberate de MApN se execută în lei, la cursul de schimb comunicat de Banca Națională a României, valabil pentru ziua plății.

(3) Obligația ANCOM de a efectua viramentul prevăzut la art. 3 alin. (5) și (6) se execută la nivelul sumelor în lei încasate potrivit art. 3 alin. (4).

Art. 5. — Alte etape intermediare, condițiile tehnice ale eliberării benzilor de frecvențe radio prevăzute la art. 1, costurile prevăzute la art. 3 alin. (8), precum și orice elemente ce se vor dovedi necesare se pot stabili prin protocol încheiat între MApN și ANCOM, în limitele calendarului prevăzut de art. 4.

PRIM-MINISTRU
MIHAI-RĂZVAN UNGUREANU

Contrasemnează:

Ministrul apărării naționale,
Gabriel Oprea

Președintele Autorității Naționale pentru Administrare și
Reglementare în Comunicații,
Marius Cătălin Marinescu
Ministrul afacerilor europene,
Leonard Orban
Ministrul finanțelor publice,
Bogdan Alexandru Drăgoi

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ
pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 119/2010
privind regimul de control al operațiunilor cu produse cu dublă utilizare

Având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1.232/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 noiembrie 2011 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 428/2009 al Consiliului de instituire a unui regim comunitar pentru controlul exporturilor, transferului, serviciilor de intermediere și tranzitului de produse cu dublă utilizare, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L326 din 8 decembrie 2011 și intrat în vigoare în data de 7 ianuarie 2012, prevederile sale fiind direct aplicabile în toate statele membre ale Uniunii Europene,

considerând că neadoptarea imediată a măsurilor dispuse prin conținutul noului regulament va afecta exportatorii români care nu vor putea exporta anumite produse cu dublă utilizare către anumite destinații specifice, în condiții de concurență echitabile față de ceilalți exportatori din Uniunea Europeană,

având în vedere faptul că fiecare stat membru trebuie să informeze Comisia Europeană cu privire la actele cu putere de lege și actele administrative adoptate pentru punerea în aplicare a regulamentului menționat, iar în situația constatării de către Curtea Europeană de Justiție a neîndeplinirii de către un stat membru a obligațiilor ce îi revin pot fi aplicate sancțiuni, în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2010 privind regimul de control al operațiunilor cu produse cu dublă utilizare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 892 din 30 decembrie 2010, aprobată cu modificări prin Legea nr. 197/2011, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 1 va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — Prezenta ordonanță de urgență reglementează regimul de control al operațiunilor cu produse cu dublă utilizare, precum și măsurile necesare în vederea aplicării Regulamentului (CE) nr. 428/2009 al Consiliului din 5 mai 2009 de instituire a unui regim comunitar pentru controlul exporturilor, transferului, serviciilor de intermediere și tranzitului de produse cu dublă utilizare, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 134 din 29 mai 2009, modificat prin Regulamentul (UE) nr. 1.232/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 noiembrie 2011, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L326 din 8 decembrie 2011, denumit în continuare *Regulament*, precum și respectarea Acțiunii Comune a Consiliului nr. 401/2000/PESC privind controlul asistenței tehnice ce vizează anumite produse cu utilizare finală militară, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene nr. L 159 din 30 iunie 2000, denumită în continuare *Acțiune comună*.”

2. La articolul 2, litera c) va avea următorul cuprins:

„c) măsurile necesare aplicării prevederilor legislației în domeniu, în conformitate cu prevederile Regulamentului, inclusiv sancțiunile pentru nerespectarea acestora.”

3. La articolul 3, litera a) va avea următorul cuprins:

„a) *produse cu dublă utilizare, operațiune de export, exportator, declarație de export, intermediar, servicii de intermediere, tranzit, autorizație individuală de export, autorizație globală de export, autorizație generală națională de export, autorizație generală de export a Uniunii, teritoriu vamal al Uniunii Europene, produse cu dublă utilizare care nu sunt din Uniune, utilizare finală militară, declarația destinatarului final, transfer* — definite și având înțelesul conform prevederilor Regulamentului.”

4. La articolul 5 alineatul (1), partea introductivă și litera b) vor avea următorul cuprins:

„Art. 5. — (1) Se supun regimului de control prevăzut de prezenta ordonanță de urgență și în conformitate cu Regulamentul următoarele operațiuni cu produse cu dublă utilizare:

.....
b) transferul în interiorul Uniunii.”

5. Articolul 6 va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — Se supun regimului de control, în conformitate cu prevederile prezentei ordonanțe de urgență, operațiunile cu produse cu dublă utilizare prevăzute în anexa I la Regulament.”

6. La articolul 7, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 7. — (1) Se supun regimului de control, în conformitate cu prevederile prezentei ordonanțe de urgență, și operațiunile cu produse cu dublă utilizare care nu figurează în anexa I la Regulament, în situațiile prevăzute la art. 4 și 8 din Regulament.”

7. La articolul 9, alineatele (1), (3) și (8) vor avea următorul cuprins:

„Art. 9. — (1) Operațiunile cu produse cu dublă utilizare se supun autorizării prin eliberarea de licențe. În sensul prezentei ordonanțe de urgență, termenul *licență* este identic, ca definiție, cu termenul *autorizație*, utilizat în Regulament.

.....
(3) Cererile pentru licențele prevăzute la alin. (2) lit. a), b), d) și e) se transmit ANCEX pe modelele de formulare publicate în anexele IIIa și IIIb la Regulament, completate în totalitate și semnate de reprezentantul legal al operatorului economic. Solicitantul este răspunzător pentru corectitudinea tuturor datelor și informațiilor conținute în cerere și în documentele anexate.

.....
(8) Pentru anumite exporturi de produse cu dublă utilizare către destinațiile și în condițiile menționate în anexele IIa—IIc la Regulament, exportatorii pot beneficia de licențele generale de export ale Uniunii nr. EU001, EU002, EU003, EU004, EU005 și EU006.”

8. La articolul 10, alineatele (1) și (2) vor avea următorul cuprins:

„Art. 10. — (1) Operațiunile de export cu produsele cu dublă utilizare prevăzute în anexa I la Regulament și asistența tehnică se efectuează în baza licențelor individuale de export, valabile pentru tipurile și categoriile specificate.

(2) Pentru transferurile în interiorul Uniunii de produse cu dublă utilizare prevăzute în anexa IV la Regulament, atunci când autorizarea se face prin licență individuală de export, se utilizează formularul din anexa IIIa la Regulament.”

9. La articolul 11, alineatele (1) și (2) vor avea următorul cuprins:

„Art. 11. — (1) Pentru exportul produselor cu dublă utilizare prevăzute în anexa I la Regulament se pot elibera licențe globale de export, valabile pentru tipurile și categoriile de produse cu dublă utilizare specificate.

(2) Pentru transferurile în interiorul Uniunii de produse cu dublă utilizare prevăzute în anexa IV la Regulament, atunci când autorizarea se face prin licență globală de export, se utilizează formularul din anexa IIIa la Regulament.”

10. La articolul 12, alineatele (1), (3) și (7) vor avea următorul cuprins:

„Art. 12. — (1) Pentru exportul produselor cu dublă utilizare prevăzute în anexa I la Regulament, cu excepția produselor menționate în anexa IIg la Regulament, și pentru transferul

produselor prevăzute în partea I a anexei IV la Regulament, poate fi solicitată o licență generală națională de export.

.....
 (3) ANCEX înregistrează exportatorul în termen de 10 zile de la data prezentării solicitării în scris, în condițiile prevăzute la art. 9 din Regulament.

.....
 (7) Licențele generale naționale de export se emit în conformitate cu elementele comune prevăzute în anexa IIIc la Regulament, prin ordin al ministrului afacerilor externe, și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.”

11. Articolul 13 va avea următorul cuprins:

„Art. 13. — (1) Exportatorul care utilizează licențele generale de export ale Uniunii are obligația să se înregistreze la ANCEX înainte de prima utilizare a acestora, iar ANCEX va notifica exportatorului înregistrarea în termen de 10 zile lucrătoare de la primirea cererii de înregistrare.

(2) Exportatorul care utilizează licențele generale de export ale Uniunii informează ANCEX în legătură cu prima utilizare a acestei licențe, nu mai târziu de 30 de zile de la data la care a avut loc primul export.”

12. La articolul 14, alineatele (1), (2) și (3) vor avea următorul cuprins:

„Art. 14. — (1) Serviciile de intermediere pentru produsele cu dublă utilizare prevăzute în anexa I la Regulament se efectuează în baza licenței pentru servicii de intermediere, dacă solicitantul a fost informat de către ANCEX că produsele respective sunt sau pot fi destinate, integral ori parțial, oricărora dintre utilizările prevăzute la art. 4 alin. (1) și (2) din Regulament.

(2) Prevederile alin. (1) se extind și pentru produse care nu figurează în anexa I la Regulament dacă produsele respective sunt sau pot fi destinate, integral ori parțial, oricărora dintre utilizările menționate la art. 4 alin. (1) și (2) din Regulament.

(3) Este necesară o licență pentru servicii de intermediere și pentru situația în care intermediarul are motive să suspecteze că aceste produse sunt sau pot fi destinate oricărora dintre utilizările menționate la art. 4 alin. (1) din Regulament.”

13. La articolul 15, alineatele (1) și (2) vor avea următorul cuprins:

„Art. 15. — (1) Pentru tranzitul produselor cu dublă utilizare din afara Uniunii, prevăzute în anexa I la Regulament, se poate impune obligația obținerii unei licențe dacă produsele respective sunt sau pot fi destinate, integral ori parțial, oricărora dintre utilizările menționate în art. 4 alin. (1) din Regulament.

(2) Prevederile alin. (1) se extind și pentru produse care nu figurează în anexa I la Regulament dacă produsele respective sunt sau pot fi destinate, integral ori parțial, oricărora dintre utilizări.”

14. La articolul 16, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Emiterea licenței privind exportul sau transferul în interiorul Uniunii de produse cu dublă utilizare din domeniul nuclear este condiționată de prezentarea de către solicitantul de

licență a unei autorizații de export ori transfer, după caz, eliberate de Comisia Națională pentru Controlul Activităților Nucleare.”

15. La articolul 17 alineatul (3), litera a) va avea următorul cuprins:

„a) asistența tehnică este acordată în oricare dintre țările menționate în partea a doua a anexei IIa la Regulament;”

16. La articolul 21 alineatul (1), litera a) va avea următorul cuprins:

„a) solicitantul, partenerul extern sau destinatarul final acționează împotriva prevederilor Regulamentului;”

17. La articolul 29, partea introductivă va avea următorul cuprins:

„Art. 29. — În aplicarea regimului de control al operațiunilor cu produse cu dublă utilizare, Ministerul Afacerilor Externe, prin ANCEX, coordonează activitatea sistemului național de control al exporturilor, ca parte a sistemului de control al Uniunii, alcătuit din:”

18. La articolul 32, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Utilizatorii de licențe trebuie să țină registre sau liste detaliate care să cuprindă documentele comerciale și informațiile relevante pentru operațiunile efectuate, conform prevederilor Regulamentului.”

19. La articolul 33, alineatul (6) va avea următorul cuprins:

„(6) ANCEX poate decide, cu avizul Consiliului pentru avizare, interzicerea tranzitului sau impunerea obligației de obținere a unei licențe pentru tranzitul de produse cu dublă utilizare din afara Uniunii, cuprinse în anexa I la Regulament, dacă respectivele produse sunt sau pot fi destinate, integral ori parțial, unor utilizări prevăzute la art. 4 alin. (1) și (2) din Regulament, și interzicerea tranzitului produselor cu dublă utilizare care nu figurează în anexa I la Regulament pentru utilizările prevăzute la art. 4 alin. (1) și (2) din Regulament, în baza informațiilor întemeiate, referitoare la utilizarea finală și utilizatorul final, pe care le pun la dispoziție instituțiile care desfășoară activități informative, alte autorități naționale sau autorități ale altor state.”

20. La articolul 35 alineatul (1), litera l) va avea următorul cuprins:

„l) nerespectarea obligațiilor exportatorilor care beneficiază de licențe generale de export ale Uniunii, licențe generale naționale de export sau ale titularilor licențelor globale de export privind raportările și notificările ulterioare, cu amendă de la 16.000 lei la 25.000 lei.”

Art. II. — Înregistrările și notificările referitoare la utilizarea licenței generale de export nr. EU001 anterioare intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență rămân valabile.

PRIM-MINISTRU
MIHAI-RĂZVAN UNGUREANU

Contrasemnează:
 Ministrul afacerilor externe,
Cristian Diaconescu
 Ministrul afacerilor europene,
Leonard Orban
 Ministrul finanțelor publice,
Bogdan Alexandru Drăgoi

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE
pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 975/2011
privind aprobarea ajutoarelor de stat care se acordă
producătorilor agricoli pentru perioada 2011—2012
și a sumei totale alocate acestor ajutoare de stat

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Hotărârea Guvernului nr. 975/2011 privind aprobarea ajutoarelor de stat care se acordă producătorilor agricoli pentru perioada 2011—2012 și a sumei totale alocate acestor ajutoare de stat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 720 din 12 octombrie 2011, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 2 va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — Valoarea totală a ajutoarelor de stat prevăzute la art. 1 este de 866.839 mii lei și se asigură de la bugetul de stat, în limita prevederilor bugetare aprobate Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale pe anul 2012.”

2. La anexă, numărul curent 1 va avea următorul cuprins:

„1.	Activități de dezvoltare rurală — realizarea angajamentelor referitoare la agromediu și bunăstarea animalelor [art. 4 lit. s) pct. 3 din Ordonanța Guvernului nr. 14/2010 privind măsuri financiare pentru reglementarea ajutoarelor de stat acordate producătorilor agricoli, începând cu anul 2010, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 74/2010, cu completările ulterioare]	Realizarea angajamentelor asumate în favoarea bunăstării păsărilor	16 octombrie 2011 — 15 iulie 2012	246.480
		Realizarea angajamentelor asumate în favoarea bunăstării și protecției porcinelor	16 octombrie 2011 — 15 iulie 2012	170.000”

3. La anexă, valoarea totală de 800.359 se înlocuiește cu valoarea totală de 866.839.

PRIM-MINISTRU
MIHAI-RĂZVAN UNGUREANU

Contrasemnează:

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,

Stelian Fua

Ministrul afacerilor europene,

Leonard Orban

Ministrul finanțelor publice,

Bogdan Alexandru Drăgoi

București, 11 aprilie 2012.

Nr. 283.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**pentru modificarea pct. V din anexa la Hotărârea Guvernului
nr. 414/2011 privind aprobarea cifrelor de școlarizare
pentru învățământul preuniversitar și superior de stat
în anul școlar/universitar 2011—2012**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — În anexa la Hotărârea Guvernului nr. 414/2011 privind aprobarea cifrelor de școlarizare pentru învățământul preuniversitar și superior de stat în anul școlar/universitar 2011—2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 299 din 29 aprilie 2011, cu modificările ulterioare, punctul V se modifică și va avea următorul cuprins:

„V. Învățământ postliceal

Numărul elevilor în anul I — total	15.024
din care:	
a) învățământ special	150
b) învățământ militar (Ministerul Administrației și Internelor, Ministerul Apărării Naționale și Ministerul Justiției)	1.874
c) învățământ de zi și/sau seral	13.000”

PRIM-MINISTRU

MIHAI-RĂZVAN UNGUREANU

Contrasemnează:

p. Ministrul educației, cercetării,
tineretului și sportului,

Iulia Adriana Oana Badea,
secretar de stat

Ministrul justiției,

Cătălin Marian Predoiu

Ministrul apărării naționale,

Gabriel Oprea

p. Ministrul muncii, familiei
și protecției sociale,

Nicolae Ivășchescu,

secretar de stat

Ministrul administrației și internelor,

Gabriel Berca

Ministrul finanțelor publice,

Bogdan Alexandru Drăgoi

București, 11 aprilie 2012.

Nr. 294.

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRÂRE**
privind numirea unui consul general

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Domnul Emil Rapcea se numește consul general, șef al Consulatului General al României la Odesa, Ucraina.

PRIM-MINISTRU

MIHAI-RĂZVAN UNGUREANU

Contrasemnează:
Ministrul afacerilor externe,
Cristian Diaconescu

București, 11 aprilie 2012.

Nr. 296.

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRÂRE**
privind aprobarea ajutorului de stat care se acordă producătorilor de cartofi afectați de organismele de carantină dăunătoare culturii cartofului

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 14/2010 privind măsuri financiare pentru reglementarea ajutoarelor de stat acordate producătorilor agricoli, începând cu anul 2010, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 74/2010, cu completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă ajutorul de stat care se acordă producătorilor de cartofi afectați de organismele de carantină dăunătoare culturii cartofului pentru recolta 2010 și suma totală alocată acestui ajutor de stat.

Art. 2. — Valoarea totală a ajutorului de stat prevăzut la art. 1 este de 7.457 mii lei și se asigură de la bugetul de stat, în limita prevederilor bugetare aprobate Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale pe anul 2012.

PRIM-MINISTRU

MIHAI-RĂZVAN UNGUREANU

Contrasemnează:
Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Stelian Fua
Ministrul afacerilor europene,
Leonard Orban
Ministrul finanțelor publice,
Bogdan Alexandru Drăgoi

București, 11 aprilie 2012.

Nr. 300.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII
Nr. 1.705 din 15 decembrie 2011

AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU
PROTECȚIA CONSUMATORILOR
Nr. 45 din 14 martie 2012

AUTORITATEA NAȚIONALĂ
SANITARĂ VETERINARĂ ȘI PENTRU
SIGURANȚA ALIMENTELOR
Nr. 29 din 3 aprilie 2012

ORDIN

privind controlul pe piață al mențiunilor nutriționale și de sănătate înscrise pe produsele alimentare

Văzând Referatul de aprobare nr. 4.070 din 15 decembrie 2011 al Direcției sănătate publică și control în sănătate publică din cadrul Ministerului Sănătății,

având în vedere prevederile Regulamentului (CE) nr. 1.924/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind mențiunile nutriționale și de sănătate înscrise pe produsele alimentare,

în conformitate cu prevederile art. 12 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 723/2011 privind stabilirea cadrului legal necesar pentru aplicarea Regulamentului (CE) nr. 1.924/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind mențiunile nutriționale și de sănătate înscrise pe produsele alimentare,

în temeiul art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare, al art. 5 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 882/2010 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor și al art. 4 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 1.415/2009 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor și a unităților din subordinea acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății, președintele Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor și președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor emit următorul ordin:

Art. 1. — Mențiunile nutriționale și de sănătate folosite la etichetarea, prezentarea și publicitatea produselor alimentare vor respecta prevederile Regulamentului (CE) nr. 1.924/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind mențiunile nutriționale și de sănătate înscrise pe produsele alimentare, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — (1) Controlul pe piață al mențiunilor nutriționale și de sănătate înscrise pe produsele alimentare, constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor contravenționale pentru faptele prevăzute la art. 12 alin. (1) lit. a) și b) și alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 723/2011 privind stabilirea cadrului legal necesar pentru aplicarea Regulamentului (CE) nr. 1.924/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind mențiunile nutriționale și de sănătate

înscrise pe produsele alimentare se realizează de către personalul împuternicit de către Ministerul Sănătății.

(2) Controlul pe piață al mențiunilor nutriționale și de sănătate înscrise pe produsele alimentare, constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor contravenționale pentru faptele prevăzute la art. 12 alin. (1) lit. c) din Hotărârea Guvernului nr. 723/2011 se realizează de către personalul împuternicit al Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor.

Art. 3. — Ministerul Sănătății și direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București și Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Ritli Ladislau

Președintele Autorității Naționale
pentru Protecția Consumatorilor,
Constantin Cerbulescu

Președintele Autorității Naționale
Sanitare Veterinare
și pentru Siguranța Alimentelor,
Radu Roatiș Chețan

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN**pentru modificarea Ordinului ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 762/2007
privind instituirea procedurii de administrare specială
la Societatea Națională „Îmbunătățiri Funciare” — S.A. București**

În baza Referatului de aprobare nr. 762 din 28 martie 2012 al Agenției Domeniilor Statului pentru finalizarea procesului de privatizare la Societatea Națională „Îmbunătățiri Funciare” — S.A. București,
în conformitate cu prevederile art. 180 și următoarele din Normele metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 88/1997 privind privatizarea societăților comerciale, cu modificările și completările ulterioare, și a Legii nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 577/2002, cu modificările și completările ulterioare,

în baza Ordinului ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 762/2007 privind instituirea procedurii de administrare specială la Societatea Națională „Îmbunătățiri Funciare” — S.A. București, cu modificările ulterioare,
având în vedere dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 725/2010 privind reorganizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și a unor structuri aflate în subordinea acestuia, cu modificările și completările ulterioare,
în temeiul prevederilor art. 16 din Legea nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 762/2007 privind instituirea procedurii de administrare specială la Societatea Națională „Îmbunătățiri Funciare” — S.A. București, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 612 din 5 septembrie 2007, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 3, ultima liniuță va avea următorul cuprins:

„— urmărirea suspendării oricăror termene de prescripție a acțiunilor judiciare și extrajudiciare pornite împotriva S.N.I.F., pe perioada cuprinsă între data instituirii supravegherii financiare

și data transferului dreptului de proprietate asupra acțiunilor, dar nu mai târziu de 31 mai 2012.”

2. Articolul 4 va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — Procedura de administrare specială în perioada privatizării încetează la data transferului dreptului de proprietate asupra acțiunilor, dar nu mai târziu de 31 mai 2012.”

Art. II. — Agenția Domeniilor Statului va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Stelian Fuia

București, 30 martie 2012.
Nr. 65.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

